

Het einde van een gewoonte

Eerste druk, oktober 2012
© 2012 Peter Kamphorst

ISBN: 978-90-484-2623-2
NUR: 314

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zondig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

HET EINDE VAN
EEN GEWOONTE

PETER KAMPHORST

Dankwoord

Ik wil iedereen bedanken die bijgedragen heeft aan het vervolmaken van dit boek. Het is een moeilijke maar verrijkende ervaring geweest om de donkere kant van mijn persoon in een verhaal te vangen. De donkere kant die belicht moest worden om mijn demonen definitief te verslaan. Het licht dat nodig was om dit te doen heb ik gekregen dankzij mijn geliefden, mijn ouders, mijn vrienden en de (meer dan) begripvolle omgeving. Zonder het vertrouwen, de hoop en de liefde van jullie had ik dit nooit kunnen doen. Dankjullie wel.

Een bijzonder dankwoord gaat uit naar mijn ouders, Samantha en naar de mensen van Tactus, Liesbeth en Hans.

Inleiding

Dit boek wil ik opdragen aan ieder persoon die mijn leven heeft geraakt in negatieve of positieve zin. Ik wil het opdragen aan de mensen die me gesteund hebben ten tijde van mijn grootste nood, ik zal hen altijd herinneren met een glimlach op mijn gezicht en een warm hart. De mensen die mij pijn hebben gedaan wil ik ook bedanken, zonder tegenslag komt er zelden vooruitgang tot stand. Dankzij die mensen heb ik gevochten en alhoewel ik niet weet of ik gewonnen heb of dat ooit ga doen, ik sta nog steeds elke keer op. Er zijn een aantal personen die ik extra wil bedanken, mijn ouders, mijn vriendin, mijn vrienden en de mensen die mij gesteund hebben in het terugvinden van mijzelf. Heel erg bedankt daarvoor, jullie weten wie jullie zijn. Daarnaast wil ik de mensen bedanken die mij geholpen hebben dit project af te ronden. De mensen die mij de kracht hebben gegeven om erin te blijven geloven, anders was het een van de vele dingen die ik geschreven heb die ik nooit heb uitgebracht. Dank jullie wel daarvoor.

Terugkijkend blijkt het maar al te goed dat de persoon die het meest kan kwetsen de persoon is die je elke dag ziet als je in de spiegel kijkt. Dit verhaal gaat over die persoon. Een man die probeert zichzelf bij elkaar te ra-

pen terwijl hij uit elkaar valt. Iemand die zich pas te laat gaat realiseren hoe hij dit bij elkaar rapen kan gaan doen. Dit boek is een waarschuwing om bepaalde gewoontes links te laten liggen en met jezelf in het reine te komen wanneer er problemen in je leven zijn. Daarnaast is het een verhaal van weemoed maar ook hoop, want hij is er nog steeds en hij vecht nog steeds, een dag per keer.